

[Pelle Voigt]

ke foretager væsentlige omfordelinger mellem forskellige grupper i samfundet, og der er tale om et forslag, der har støtte blandt alle de folk, der har været til stede i det udvalg, som har arbejdet med det. Alt synes således at være i allerbedste orden, indtil man begynder at læse forslaget, og så melder forbløffelsen sig jo.

Det har været vores opfattelse, at der er indgået et forlig i dette Folketing, der f.eks. har lovet børnefamilierne i Danmark en forhøjelse af børnefradraget frem imod 1993. Denne forhøjelse af børnefradraget er ganske enkelt forsvundet i dette forslag, og virkningen af det er, at samtlige børnefamilier i Danmark, der modtager boligsikring eller boligydelse, bliver snydt for enten 750 kr. eller 450 kr. om året pr. barn afhængig af, om man tjener over eller under 124.400 kr. om året. Er det virkelig meningen? Det virker besynderligt efter vores opfattelse.

Og det virker endnu mere besynderligt, når man tager i betragtning, at den forøgelse af børnefradraget, som et flertal af partierne her i Folketinget har vedtaget skal træde i kraft fra 1992, faktisk træder i kraft for derefter, når denne lov træder i kraft, at blive ophævet igen nærmest med tilbagevirkende kraft i 1993. Hvem i himlens navn har lavet dette her forslag, og hvordan kan man kalde det en forenkling? For mig er det en dybt forvirrende måde at forenkle på.

Tilsvarende gælder, når vi ser på f.eks. de enlige pensionisters vilkår. Her ligger der en aftale i Folketinget om minimum for grænsebeløbene. Det, der sker nu, er i virkeligheden efter fuldstændig samme mekanisme det, at en enlig pensionist i forhold til det, der er vedtaget i Folketinget i dag, hvis dette forslag gennemføres, snydes for de reguleringer, som skulle gennemføres frem til 1993, og at en enlig pensionist på baggrund af dette forslag snydes for 500 kr. om året. Er det hensigten, at man først giver folk flere penge med den ene hånd og derefter fra 1993 med den anden hånd fjerner disse penge igen? Det virker på os ganske mærkværdigt og ganske besynderligt, og det er egentlig vanskeligt for os at forstå, at det virkelig skulle være ministerens mening. Vi håber og tror, at der bare er tale om, at der er rod i lovgivningssystemet på dette område.

Jeg vil også godt inden for den korte taletid, vi har, pege på en række andre problemer i forslaget, sådan som det foreligger for os. Det skaber en øget mulighed for overbelåning af ejen-

domme, noget, som virker ganske besynderligt i en tid, hvor kreditforeningerne angribes voldsomt af Boligministeriet, og hvor flere kreditforeninger er meldt til politiet for deres overbelåningspolitik.

Det bringer børnefamiliernes ubetingede ret til boligsikring i fare. Det er fortsat sådan i det forslag, vi har at gøre med her, at boligsikringen i forbindelse med byfornyelse beholder den klare sociale slagside, som vi kender fra den nuværende lov, og som vi egentlig ikke tror nogen sinde har været tilsigtet, men blot har været noget, der lå i loven, fordi man ikke kunne finde ud af at få orden i det.

Det er efter vores opfattelse også forkert, sådan som det foreslås her, at ophæve forbedringsboligsikringen. Vi hæfter os ved, at man i forslaget foreslår forbedringsboligsikringen ophævet på tværs af de anbefalinger, som statens egne repræsentanter er fremkommet med i den arbejdsgruppe, som står bag dette forslag. Vi forstår det ikke og vil naturligvis gerne have en forklaring af ministeren.

Det undrer os også, at man med dette forslag forøger antallet af boligydelsesmodtagere blandt de pensionister, som bor i ejerboliger, naturligvis på nogle andres bekostning. Er det bevidst, at man vil privilegere disse boligejere? Desuden er det klart, at forslaget også åbner for en forhåbentlig utilsigtet boligydelse til mere luksuriøse ejerboliger end tidligere.

Disse problemer i forening bør føre til, at man tager ganske alvorlig fat på dette lovforslag i Boligudvalgets behandling, og at det laves aldeles grundlæggende om eller forkastes af et flertal.

Kirsten Jacobsen (FP):

SF's ordfører undrede sig over, hvem der har lavet forslaget. På mit papir står der, at det er boligministeren, og det går jeg så ud fra at det også er.

Det er rigtigt, som flere ordførere har sagt, at der er forenklinger heri, men det er vel også en uomtvistelig kendsgerning, når man læser lovforslaget igennem, at bestræbelserne for at gøre tingene enklere kunne have været større. Men jeg tror, at vi alle er enige i, at vi under udvalgsarbejdet, hvis vi finder en god model, også kan forenkle yderligere. Det ser vi i hvert fald meget gerne i Fremskridtspartiet.